

33 И видѣха ги народи те като ѿйваха, и поизнѣха го мнозина: и стичехасе пѣши ѿ сїчки те градове тамъш, и превариха ги, и собрахасе при него.

34 И като и злѣвѣ вѣнициа Иисусъ видѣ многъ народъ, и сожали мѣ се за нихъ. Защо то бѣха като овицы, който нѣматъ пастырь: и начна да ги оучи многѡ.

35 И като се заминѧ до болно време, дойдохъ при него оученици те мѣ, и говореха: мѣсто то є пусто, и много вече време заминѧ.

36 Шпости ги, да и даатъ въ склони те чифлици и селѧ, да си купатъ хлѣбъ, Защо то нѣматъ що да падатъ.

37 И Иисусъ ѿговори и рече имъ: даите имъ вѣше да падатъ. и рекоха мѣ: да идеме ли да купиме за авѣстте гроша хлѣбъ, да имъ да дадеме да падатъ;

38 И той имъ рече: кѣлкѡ хлѣбове имате; и дадете и вийдите. и като видѣха, рѣкоха: пѣть хлѣба, и авѣрѣши.

39 И заповѣда имъ да ги направатъ да наследатъ сїчики те на трапезы на трапези на зелена га трава.

40 И наследаха на лехи на лехи по стѣ, и по петдесе.

41 И като зѣ пѣть те хлѣ-

ба, и авѣтъ рѣши, погледна на неко то, и благослови и преломи хлѣбове те, и даваше на оученици ѿ те да ги тѣратъ предъ нихъ: и авѣтъ те рѣши раздѣли на сїчики те.

42 И тѣдоха сїчики те, и наставихасе.

43 И собраха комѣти аванасе кѣша пѣлни, и ѿ рѣши те.

44 И бѣха оніа, които тѣдоха хлѣбове те, близъ до пѣть хлады человѣци.

45 И аѣе понуди оученици те си да вѣзватъ въ геміа та, и да го превѣратъ ѿ донадъ къ Виосаиду, докле самъ да ѿпости народы те.

46 И той като ги ѿпости, ѿиде въ горѣ га да се помоли.

47 И когато мржинѧ, геміата бѣше по средѣ морѣ то, а той бѣше самъ на земля га.

48 И видѣ ги защо страдаха въ греканѣ то съ лопаты те (защо то имъ бѣше противъ вѣтъ) и сколи четвѣрта га страджа нѣшина, ѿиде близъ при нихъ, и ходеше по морѣ то: и искаше да ги заминѣ.

49 И онъ като го видѣха че ходи по морѣ то, помыслиха защо є прибидѣніе, и извикаха: